

djelatnost. I A. Fortis spominje njegove karte Dalmacije. God. 1570. potpisao je kartu srednje Dalmacije, objavljenu u atlasu G. F. Camozija »Isole famose, porti, fortezze e terre marittime sotoposte alla Serenissima Signoria di Venetia...« (Venezia 1571–72). Poznata je njegova karta oko lica Splita, od Trogira do Omiša. Kukuljević opisuje 159 Kolunićevih bakroreza i 6 crteža, koji se danas čuvaju u Beču (Albertina), Zagrebu (Valvasorova zbirka, Grafička zbirka Nacionalne i sveučilišne biblioteke) i Cavtatu (Bogišićeva zbirka).

U svojim ranim radovima oslanja se na kasnorenesansnu i manirističku tradiciju (škola M. Raimondija) a kasnije je vidljiv Dürerov utjecaj. Njegovi radovi pokazuju sigurnost u crtežu, jasnoću kompozicije i savršeno vladanje grafičkom tehnikom, što ga svrstava u najveće bakroresce visoke renesanse u Europi.

LIT.: A. Jiroušek, Martin Rota-Kolunić, Vijenac, 1923, 25. — L. Donati, Martino Rota, incisore sebenicense, ASD, 1927, 12. — Isti, Martino Rota, Appunti iconografici, ibid., 1927, 15. — M. Pittaluga, L'incisione italiana nel Cinquecento, Milano 1928, str. 186, 201. — R. Almagià, Monumenta Italiae cartographica, Firenze 1929. — M. D. Gjurčić, Jugoslavenski bakropisci od XV v. do danas, Zagreb 1929. — L. Donati, Alcuni disegni sconosciuti di Martino Rota, ASD, 1930, 57. — Isti, Alcune stampe sconosciute di Martino Rota, ibid., 1932, 73. — I. Sindik, Geografske karte Martina Rote, Atlas geografskog društva, Beograd 1932, 8. — N. Žic, Martin Rota kao kartograf, Jadranska straža, 1933, 6. — R. Gotthardt, Prilog katalogu grafičkoga djela Martina Kolunića Rote, I, Prilozi – Dalmacija, 1960. D. Kt.

KOLJANE, selo u gornjemu toku Cetine jugoist. od Vrlike. Dijeli se na Gornje i Donje Koljane. Na položaju *Crkvina* u Gornjim Koljanima otkriveni su ostaci starohrv. crkve iz IX. st. Pronađeni su dijelovi kamenoga crkv. namještaja ukrašena pletenom, među njima i ploča oltarne pregrade, jedan od najbolje očuvanih i najljepših spomenika ranoga srednjega vijeka u Hrvatskoj. Uokolo crkve su brojni grobovi u kojima su pronađene naušnice iz IX–XII. st. (od srebra, srebra s pozlatom i zlata), te mačevi i ostruge karolinškoga tipa (IX. st.). Pravosl. manastir *Dragović* u Gornjim Koljanima podignut je vjerojatno u XVI. st. Taj najstariji manastir s crkvom napušten je i porušen, a u XVIII. st. u neposrednoj blizini počela je gradnja nove crkve koja je završena 1867. U manastiru se nalaze rukopisi uglavnom iz XVI. st. U crkvi je bilo dosta ikona; prijestolne ikone sa staroga ikonostasa zamijenjene su novima u XVIII. st. Arheol. istraživanja uokolo manastira na položaju *Stari manastir* otkrila su ostatke

M. KOLUNIĆ-ROTA, Biskup Antun Vrančić, bakrorez

KOLJANE, ploča oltarne pregrade. Split, Muzej hrvatskih arheoloških spomenika

